

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 1. Grudnia. — Oczekują tu powrotu cesarza z Fontainebleau każdej chwili.

Bukarest, 26. Listopada. — Książę Gorczaków udał się do Giurgewa, aby tam przejść Dunaj. Rozpoczęto stawianie mostu. Turcy stoją oszańcowani w Ruszczuku (w telegraficznej wiadomości mylnie stoi: Turcy stoją oszańcowani w Giurgewie.)

Berlin, 3. Grudnia. — Naj. Pan dozwolił przywdziać szambelanowi bar. Zedlitz-Neukirch w Erdmansdorfie nadany mu przez Naj. króla duńskiego krzyż komandorski orderu Danebroga, tudzież radzcy kancelaryi przy jeneralnym konsulacie w Warszawie Jacobsonowi order św. Stanisława 3. kl., nadany mu przez Naj. cesarza rosyjskiego.

Berlin, 2. Grudnia. — Znaczne nadeszły tu już dowozy zboża zagranicznego i więcej go się jeszcze spodziewają. Przez Szczecin największą tu nadchodzi zboża. Tutajsi kupcy zakupili wiele zboża w Galicyi, którego tu się wkrótce spodziewają. Niewiadmo, czy zboże to nadejdzie drogą żelazną przez Wrocław czy też przez Drezno. — Wielu kupców u nas zbankrutowało w ostatnich czasach; taki szal opanovał wielu, że chcą naraz się zбоżać i rzucają się dla tego w zbyt śmiałe spekulacje.

— Rząd heski podał do tutajszego rządu notę, w której się użala na Kladderadatscha, że dowcipkuje sobie z przypadku ministra Hassenpfluga, którego jak wiadomo zięć elektora obit. W nocy powiedziano, że takie przekąsy, bardzo szkodzą powadze rządu heskiego.

— Kladderadatsch na obrazku jednym przedstawiającym sceny z sprawy wschodniej i kozaków, zamieścił między księgami rosyjskimi Czas krakowski. Czas zapewne wystąpi z reklamacją o drugi swój nakład w Kladderadatschu.

Francya.

Paryż, 29. Listopada. — Monitor ogłasza dziś uwagi godny okólnik ministra spraw wewnętrznych, względem środków, jakich gminy chwycić się mają, aby przyjść w pomoc klasom cierpiącym z powodu drożyzny i pory przykręj. Dekretem cesarskim z d. 22. Listopada otworzono kredyt ministerstwu spraw wewnętrznych na cztery miliony fr., celem popierania gmin w ich usiłowaniu. Minister więc pisze do prefektów, aby szczególnie wyznaczone fundusze przeznaczali na budowę dróg i inne roboty ziemne, ponieważ dają zatrudnienie klasie roboczej i nie wymagają specjalnych wiadomości. Budowy te i roboty ziemne odbywać się mają po gminach a wyjątkowo tylko na większe rozmiary, aby ojców rodzin nieoddalać od domu. Gminy chcąc otrzymać wsparcie od rządu powinny się przykładać z swjej strony przynajmniej w dwóch trzecich, biorąc na ten cel fundusze rozporządzalne, zbierając dobrowolne składki; wkładając nadzwyczajne podatki lub zaciągając pożyczki. Przytem zalecono prefektom, aby przystępowali do tego dzieła bez żadnej zwłoki.

— Monitor donosi, że z powodu rocznicy 2. Grudnia nie będzie żadnych uroczystości, 15. Sierpnia ma nadal być wyłączną uroczystością urzędową.

— Wczora było polowanie gończe w Fontainebleau. Jutro wraca cesarz z cesarżową do Paryża. Na konferencyach odbytych w Fontainebleau ułożono między cesarzem, Drouin de l'Huys, lordem Cowleyem i Walewskim, nowy projekt do układu pomiędzy Rosją a Turcją i odesłano go telegrafem do naszego posła do Wiednia, który natychmiast komunikował ów projekt zgody rządowi w Wiedniu, który oświadczył, że łączyć się będzie i nadal w usiłowaniu obu mocarstw, celem zakończenia wojny pomiędzy Rosją i Turcją. Zdaje się wiadomość potwierdzać, że hr. Nesselrode nową przesłał notę reprezentantom Rosyi w Anglii i Francyi, w której wyluszczone wszystkie przypadki, które poprowadzą do przerwania lub zupełnego zerwania dyplomatycznych stosunków pomiędzy Rosją a rzeszonemi dwoma krajami. Nota owa zapowiada też nowy manifest cesarza Mikołaja do Europy. Z drugiej strony gloszą, że w Monitorze będzie urzędowe oświadczenie zamieszczone a przynajmniej półurzędowy artykuł wielkiego znaczenia.

— Wiadomości dziś nadeszły z Wiednia niewspominają nic o odwołaniu pana Brucka z Konstantynopola. „Egiptus“ przywiózł listy ostatniego z poleceniami, aby znaczne obstalunki odesłane mu zostały do Konstantynopola.

— Namik basza układa się o pożyczkę turecką z kilku wielkimi tu-

tejszymi bankierami i ma nadzieję, że wkrótce przyjdzie pożyczka do skutku, pod dobrymi warunkami.

— Mówią, że wicekról Egiptu cofnął zupełnie zakaz wywozu zboża z Egiptu, na wniosek rządu francuskiego.

— Ogłoszenie konkurencyi na liwerunki dla naszej floty lewanckiej nieodniosło żadnego skutku, ponieważ jeden tylko dom wystąpił i ofiarował się z dostawą, ale po bardzo wysokich cenach.

— W kościele świętej Genowefy, byłym Panteonie, odbyła się uroczystość szkolna. W myśl założyciela, albo raczej odnowiciela — bo już w 13 wieku d. 10. Stycznia różne szkoły uniwersytetu w podobnym celu zgromadzały się w sąsiedzkim kościele St. Etienne des Gres, — arcybiskupa paryskiego, miała ta uroczystość przedstawiać pogodzenie się religii z umiejętnościami. W rzeczy samej widziano reprezentantów obu, duchowieństwo i członków uniwersytetu, filozofa Cousin na czele, połączonych na tej uroczystości w świątyni niedawno powróconej służbie bożej. Deputacje ze wszystkich szkół duchownych i świeckich, mnóstwo wysokich urzędników i ministrów oświecenia przybyli do tej świątyni. O godzinie 12 wystąpił arcybiskup w ornacie, w towarzystwie swego wielkiego wikaryusza i kapelanów kościoła św. Genowefy, czytał mszę i miał z ambyony przemowę, w której z pochwałami rozwodził się na świętego Augustyna, jako najgodniejszego reprezentanta jedności wiary i rozumu, mówił dalej o pogaństwie i o filozofach, a w szczególności o Kartezjuszu i obecnym temu nabożeństwie Cousin z niesłychaną wyrozumiałością. Dostojny arcybiskup tak daleko się uawet posunął, że wykazywał, iż starzy filozofowie mocą swego rozumu wzniesli się aż do poznania prawdziwego Boga, jego przymiotów i obowiązków ludzi względem niego i że poganie przy silach tylko naturalnych rozwinęli między sobą wzniosłe charaktery i cnoty. Univers gani arcybiskupa za tę przemowę.

— Patrie zamieściła dziś dosyć cierpki artykuł o skojarzeniu się obu linii Burbonów. Godzi głównie na mężów, którzy dolożyli pracy swjej około tego skojarzenia, a samo skojarzenie się poczytuje za dziecie umarłe. Patrie powiada, że obie gałęzie domu Burbonów, przedstawiają dwa zupełnie przeciwne zasady. Hrabia Chambord przedstawia w oczach swojego stronnictwa prawo boże, to jest, bezwzględność wyższą nad wszelkie roztrząsanie, nad wszelką sankcją; rodzina Orleanów zaś według dziejów, żywą reprezentacją idei przeciwnych zasadzie legitymizmu. Do obu linii wiążą się interesa, sprzeczące się od lat 50, między którymi nigdy przyjść nie może do zgody. Gdzie niepodobna zgoda, tam też niemoże przyjść do skutku skojarzenie. Patrie twierdzi dalej, że wszyscy rzetelni stronnicy obu linii, każde usiłowanie skojarzenia się uważali za poronione dziecie i odwracali się od niego. Powitają zaś skojarzenie, intrzyganci, dwujęzyczni legitymiści i orleaniści, którzy z prywaty łączą się z planami tego skojarzenia.

— Pruska mowa od tronu niemale tu uczyniła wrażenie. Szczególniej mówią tu o ustępie, w którym wyrzeczono obawę, aby europejski pokój przez zawikłania na wschodzie nie został zakłócony. Sądzą z tego miejsca w Paryżu, że zasłona spadła z kwestyi wschodniej, która dotąd ją okrywała. Jeszcze dziś upowszechniła się na giełdzie pogłoska, o zawarciu przymierza odpornego i zaczepnego pomiędzy Anglią, Francją, Szwajcaryą, Piemontem, Hiszpanią i Portugalią, przeciw Austrii, Prusom, Rosyi i Belgii. Do tej pogłoski odnieść trzeba bezwatpienia kilka słów, które wyrzekł jeden z wyższych oficerów adjutant ministra wojny: jeżeli dobędziemy z pochwę pałaszy, to w pół roku już będzie po domu Habsburgów.

— Okręt „Douro“ przywozi nam nowsze wiadomości z Konstantynopola. Faktem niezaprzeczonym jest, że notę lorda Redcliffa odrzucono w Konstantynopolu. Nad Dunajem jak się zdaje uchylły kroki nieprzyjacielskie. Rząd turecki przypuszcza teraz cudzoziemców, do szeregów swjej armii. Jenerał Baraguay d'Hilliers spowodował pana Magnan, który tak czynną odgrywał dotąd rolę w armii tureckiej do pozostania w Konstantynopolu. Rzecz ta wchodzi w myśl misyi, w jakiej jenerał Baraguay d'Hilliers tu przybył.

Hiszpania.

Madryt, 24. Listopada. — Spór toczący się między senatem a rządem względem projektu kolei żelaznej wciąż trwa jeszcze. Senat wysadził komisją do sprawozdania nad tym projektem. Ministrowie przecie przystali po długiej naradzie rozkaz królewski senatowi, aby się tą sprawą dalej nie zajmował, ponieważ rzecz tę rząd oddał pod roztrząsanie

izbie deputowanych. Rozkaz ten odebrał dziś senat. Mimo silnej opozycji, rząd przecie otrzyma większość w głosowaniu nad tym projektem. Gdyby się to nieudało, natenczas postanowiono odegrać zeszłoroczną komedię w tej sprawie. Według Clamor publico ma rząd zamiar zamianować dwóch nowych senatorów, celem pozyskania większości w senacie.

Rossya.

Wylądowanie wojsk na brzegu wschodnim, oraz przewiezienie z Odessy do Sewastopola.

Nasi żeglarze Czarnomorscy dopełnili czynu zaszczyt im przynoszącego! 16,000 wojska, z dwiema przy nich bateriami i wszelkimi należącymi do onych przyrzadami, z 827 końmi, w kompletnym do wyprawy służącym rynsztunku, mając przy sobie żywność 10 dniową, oraz zapas prowiantu na dni 20., w ciągu jednego tygodnia (17—24 wrz.), przewiezione zostały z Sewastopola i wylądowane na brzegu wschodnim morza Czarnego, z zupełnym powodzeniem, bez żadnej straty i bez najmniejszej przeszkody. W tymże samym czasie, po dzień 2. Paźdz.: za dwoma zachodami przewieziono niemniej pomyślnie z Odessy do Sewastopola 8,000 wojska.

Flotę Czarnomorską dowodził vice-admirał Nachimow, którego flaga powiewała na statku »Konstanty«. Flota owa stała w porcie Sewastopolskim, i składała się ze statków: 14 okrętów (o 120 działach: »Dwu-nastu Apostolów«, »Wielki xżę Konstanty«, »Paryż«, »Trzej Św. Kapłani«; o 84 działach: »Cesarzowa Marya«, »Chrobry«, »Czesna«, »Światosław«, »Rościśław«, »Jagudil«, »Warna«, »Gabryel«, »Selafail«, i »Urił«); z 4 fregat o (o 54 działach: »Sizopo« i »Kulewca«; o 44 działach: »Kagul« i »Flora«), z dwóch korwet (»Andromacha« i »Kalipso«), z 7 parostatków (o sile 400 koni »Włodzimierz« i 260 koni »Odessa«, »Elborus«, »Bessarabia«, 120 koni »Groźny«, i »Mołodiec«, 44 koni »Argonaut«), oraz z 11tu statków przewozowych (mających objemu: 750 beczek »Berezan«; 650 b. »Dniepr«, »Bałakława«, »Dniestr«, »Dunaja« i »Ryon«; 350 b. »Gagra«, »Prut« i »Kiljan«; 250 b. »Bob« i »Cemes«). Rozkaz najwyższy o wysłaniu na brzeg Kaukazki 13 dywizji pieszej wraz z dwiema bateriami lekkimi 13 brygady artylerji, odebrano w Sewastopolu 13. Wrześ. Dnia następnego (14.) z rana naładowano statki bagażami, a 15. wieczorem i 16. rano, wsiadły na okręty wojska w miarę tego jak nadchodzili, oraz umieszczone zostały artylerja i konie. Wszystko to rozmieszczono na 12 okrętach, 2. fregatach 2. korwetach, 7. parostatkach i 11 statkach przewozowych: pozostałe 2. okręty (»Selafail« i »Urił«), oraz 2. fregaty (»Flora« i »Kulewca«), musiały odpłynąć do Odessy, dla przewiezienia wojsk do Sewastopola. Wypłynięcie floty naznaczono na 17. z rana.

Tak umieszczenie wojsk jak naładowanie odbyło się w przytomności ks. A. S. Menszykowa. Obranie miejsca dla wylądowania i oddania wojsk przewożonych dla korpusu Kaukazkiego, powierzono jeoerał-adjut. W. A. Kornilow, znajdującemu się na parostatku »Włodzimierz«. Jen-lejnant A. A. Obruczew, naczelnik 13. dywizji pieszej, wsiadł na parostatek »Mołodiec«.

Dnia 16. z wieczora, wszczął się nie sprzyjający żegludze ostry wiatr południowo zachodni; pogoda była pochmurna, padał deszcz i grzmiało. Tak wojska które wsiadły na okręty, jak i żeglarze, którzy takowe przyjęli, oczekiwali następnego poranku z niecierpliwością, w której powątpiewanie krzyżowało się z nadzieją.

D. 17. o brzasku, wypogodził się firmament, i wszczął się pomyślny wiatr północny; lecz chłód nie ustawał. Najpierwsze wypłynęły statki przewozowe, holowane parostatkami i stanowiące flotylę pod flagą kontr-admirała N. G. Wulfa. Następnie wypłynęła cała flota, przeznaczona do brzegów Kaukazkich i do Odessy.

Oba oddziały eskardy Kaukazkiej, parowo-żaglowy, i transportowy, napotkane przy wypłynięciu przez bałwany dość silne, wzdęte w kierunku południowo zachodnim, oraz mając do przewiezienia dość ostry wiatr, ściągnęły żagle i płynęły w pewnej od siebie odległości. Około południa wiatr zaczął cichnąć, a ku wieczorowi oddziały rozłączyły się zupełnie.

Dla wylądowania obrano Tachum Kale, port od innych bezpieczniejszy dla umieszczenia statków pomniejszych, lecz nie tyle dogodny dla okrętów większych rozmiarów; dla tego też jen-adjut Kornilow, przybywszy do wspomnianego portu, postanowił, ażeby natychmiast po wylądowaniu w Suchum parostatków i statków przewozowych, posłać parostatki na spotkanie floty żaglowej dla holowania takowej do Anakryi, leżącej w pobliżu Redut Kale.

Anakrya, równie jak cały brzeg ów pomiędzy Suchum i Redut, (z których to ostatnie uznane jest także za niedogodne do wylądowania z powodu bystrego biegu rzeki Chopi i zapasów żwiru stanowiącego pokład ujścia tej rzeki), wystawiona jest na burzliwość i pęd wiatrów wschodnich morza Czarnego; lecz za to ma zatokę dostatecznie głęboką dla umieszczenia statków wielkich, i to przy samym brzegu, urwistym wprawdzie, lecz pokład mulisty mającym. Mała odległość wspomnianego portu od Redut, z którego idzie droga do Tyflisu, wielka niedogodność przeprawy morzem od Suchum do tego punktu, wreszcie brak zupełny innych na całej tej przestrzeni dogodniejszych przystani (najlepsze z nich są: rzeka Kador, rozlewająca zbyt szeroko i przyładek Iskurja, otoczony gęstym lasem), wszystko to spowodowało wybór Anakryi dla wylądowania. Cel pożądany zależał od 2. warunków, od sprzyjającej pogody i pospiechu.

W czasie żeglugi fregat parowych, dn. 18. był wiatr umiarkowany, w nocy zaś na 19ty oraz 19go, wiatr spokojny. Dnia 18. o pierwszej z południa parostatek Włodzimierz, holujący statek przewozowy Ryon, zarzucił kotwicę w porcie Suchumskim i przystąpił natychmiast do wylądowania. W tymże samym czasie nadpływały inne parostatki, oraz statki przewozowe, i rozpoczynały niezwłocznie wylądowywanie, które zupełnie ukończono 21. z rana. Wysadzono na brzeg 562 koni i 1500 znajdujących się przy nich ludzi. W miarę wylądowania, statki transportowe były niezwłocznie wysyłane na powrót do Sewastopola. Dwa

statki płytkie (bryg Ptolomeusz i tender Skory), wysłano wzdłuż brzegu Abchazyjskiego, celem zawiadomienia Vice-admirała Nachimowa o miejscu przeznaczonym do wylądowania; zaś nazajutrz 22. jenerał-adjutant Kornilow popłynął na spotkanie floty z parostatkami Włodzimierz, Bessarabia i Odessa.

Całe wylądowanie dopełnionem zostało przy pomocy samych li łodzi parowych.

Parostatki, które wypłynęły naprzeciw floty żaglowej, opóźniając się z powodu wiatru spokojnego, spotkały takową na wysokości Picundy, i niezwłocznie jęły się holowania trzech okrętów, z którymi przybyły do Anakryi następnego poranku, dnia 23., i wróciły do floty wzięwszy czwarty parostatek Elborus. Tymczasem łodzie przy wietrze pomyślnym, podpływały na żaglach do okrętów, które stały już na kotwicy i o brzasku rannym 24go, cała flota żaglowa stała w porcie, a do 4tej z południa, uskuteczniłem zostało wylądowanie. Wylądowało 16,000 wojska z dwiema bateriami, bagażami wozowemi, oraz 262 końmi. Flota, po zdjęciu z niej ładunku, odpłynęła niezwłocznie napowrót do Sewastopola, gdzie napotkała statki, które po przewiezieniu części wojska z Odessy wracały dla zabrania reszty. Wszystkie te działania ukończono do 2. Października.

Nie znajdujemy w żadnej z kronik flot czasów nowszych przykładu przewożenia i wylądowania, na tak wielką skalę, mianowicie ze względu na znaczną ilość koni, a dokonanego pomyślnie we wszystkich szczegółach, obok wielkich niebezpieczeństw, które przewyciężono. Każdy, cokolwiek obeznany z marynarką, pojmie i oceni należyście świetny ten czyn żeglarzy naszych, ten tryumf wiadomości morskich, świadczący o dobrym zarządzie, uległości, gorliwości, sile i mężstwie, stanowiących rękojmnię najpewniejszą przyszłych korzyści w działaniach rzeczywistych, a istotnie tyle rzeczywistych, co czyn obecny, mogący stanąć na równi ze świetnem zwycięstwem.

Szczęście! powiedzą nasi przeciwnicy. Szczęście! powtórzym i my z pokorą chrześcijańską, nie zapominając jednakże o znanem wyrażeniu Suworowa: »dzisiaj szczęście, jutro szczęście, ależ dla Boga, potrzeba też cokolwiek i rozumu«.

Mikołajew, 3. Października 1853.

(Gaz. Rząd.)

Turcyja.

Konstantynopol, 17. List. — Na morze czarne wypłynęła eskadra angielska składa się z samych parowców i ma dopomagać okrętom tureckim w chwytaniu rosyjskich okrętów, ponieważ od dnia 20. b. m. rozpoczyna się embargo na rosyjskie okręty. Jeńców z Szeftatilu sprowadzono do Konstantynopola. Opowiadają, że fortece przy Kaukazie znajdują się w bardzo złym stanie, a wojsko w nich składa się po większej części z Armeńczyków, którzy z natury są zлыми żołnierzami. Oprócz tego znajdują się po posterunkach rosyjskich karne kompanie, na które Rosyanie wiele liczyć niemogą. Gdyby więc Selim basza rozwinął wielką energią w owych okolicach mógłby wiele dokazać.

Angielska flota wkrótce otrzyma nowe posiłki, sześć wielkich okrętów wojennych. Zapewne to jest flota zostająca pod dowództwem admirała Lyonsa. Równie hiszpańska flota jest tu spodziewana z Kadyksu, dla przypatrzenia się, jak mówią, ewolucjom flot połączonych. Junii mówią, że to się zanosi na jakieś sprzymierze zaczepne i odporne, bodaj czy nie na jaką bitwę nawaryjską.

— Chodzi tu pogłoska, że sam cesarz rosyjski chce stanąć na czele swojej armii.

Wiedeń, 30. Listop. — Sprowadzono 72 wołoskich chłopów do obozu rosyjskiego w Mazurelli, ponieważ pracowali około szanów tureckich w Oltenicy.

— Ks. Gorczałow wysłał wołoską artylerję z 8 armatami, kawalerję, tudzież pierwszy pułk piechoty wołoskiej do Brailly i oddał ten oddział pod dowództwo jen. Lüdersa. Oficerowie z początku niechcieli przejść pod dowództwo Rosyan, wiele się też podalo do dymisji, ale oświadczone im wręcz, że w razie oporu, będą oddani pod sąd wojenny. Z Krajowy nic nowego, Turcy między Kalafatem a tém miastem tylko się oszańcowali i trzymają miejsca strategiczne w swej posiadaniu. Rosyanie wysyłają z swęj strony oddziały uzarów i ułanów na patrole na czaty.

— W Bukareszcie upowszechniło się mniemanie, że Rosyanie wkrótce przejdą do kroków zaczepnych na większe rozmiary, a po wypędzeniu Turków z Wołoszczyzny, sami przejdą Dunaj.

Satellit pisze pod d. 24. List. na polu boju panuje cisza głęboka, a burza się zbliża. W armii naddunajskiej upowszechniło się mniemanie, że cesarz Mikołaj jeszcze w tym roku zawita do swęj armii. Faktum jest; że Turcy wszędzie wybornie się oszańcowali. Szczególniej doskonale obwarowali Turcy Turtukaj naprzeciw Oltenicy, gdzie Rosyanie w r. 1829 przekroczyli Dunaj. Turtukaj leży na pięknym wzgórzu, i panuje nad Dunajem ze wszystkich stron. Zdziwić się trzeba, czego Turcy dokazali, w przeciągu sześciu miesięcy. Ich inżynierowie, Anglicy i Francuzi, prawdziwe arcydzieła powystawiali. O przejściu Turków pod Galaczem i Brailom ani myśleć można. Stoi tam jen Engelhardt z swoją przednią strażą. — Około Ruszczuku może wkrótce przyjść do walki zaciętej, bo Turcy bronić będą do upadłego tego klucza do swoich pozycji. Wiedzą, że z upadkiem tej pozycji trudnoby było armii tureckiej pod Kalafatem połączyć się z główną armią.

Wojskowy korespondent dziennika angielskiego Chronicle taki daje opis bitwy pod Oltenicą: co się tyczy rozstawienia wojska, ognia z armat i śmiałości z jaką szli do szturm, oddaje pochwały angielski ów oficer Rosyanom, tylko rzeczą śmieszną mu się wydaje, że piechota ich w ściśnionych masach podeszła pod lufy karabinów tureckich. Rosyjska bateria pozycyjna ustawiła się według wszelkich przepisów wojennych, wszystkie działa stały w równych odległościach i o ile można było sądzić z prawego brzegu, strzelały wybornie i granaty ich pękały przesłicznie. Trzy razy udało im się wysadzić w powietrze tureckie jaszczyki i bardzo głęboko kule ich zakopywały się w szanach tureckich. Ale i Turcy do brze strzelali z dział, z których 9 było w szanach, bateria jedna na

końcu wschodnim wyspy i kilka armat z prawego brzegu. Ostatnie więc moralny niż rzeczywisty skutek wywierały, bo ich muzyka zachęcała Turków. Od huk armat rozpoczęła się bitwa i na nią się skończyła. Pierwszy atak przypuściła piechota rosyjska o 1/4 na 3. godzinę, zbliżyła się przeciw do szanica tylko na 50 jardów i cofnęła się pod las pobliski. Niebezpieczniejszym był atoli drugi szturm po prawem skrzydle tureckim, który Rosyanie przemieszli przy pomocy konnej artylerii, ale ten atak tak silnie był odparty przez Turków, że Rosyanie poszli w rozsypkę. Każdemu szturmowi towarzyszył huk armat z baterii rosyjskich, a nawet bateria pozycyjna zbliżyła się na 650 jardów tak, że kule przez nią miotane, przechodziły aż na prawy brzeg Dunaju. Wytrwałość atoli Turków podziwialiśmy. Z krwią zimną przypuszczali nieprzyjaciela pod swe szeregi tak, że każda kula trafić musiała przeciwnika, a potem naraz sygnali ognia tak, że pokosem kładli Rosyan. Kiedy piechota rosyjska spieszenie opuściła plac boju i artyleria rosyjska strzelała przez pół godziny z dalekiej odległości, można było widzieć całe szeregi poległych przez dalekowidze. Z szaniców słyszano okrzyki radości. Straty Rosyan nie zna, ale powinna być bardzo wielka. Pomiędzy rannymi wymienienia Journal de Constantinople Achmeda baszę, który dowodził pod kwarantana i lekko w rękę lewą został ranny. Arab basza dowódca artylerii sam celował działem, które jednego pułkownika rosyjskiego powaliło śmiertelnie. Jenerał hiszpański Prim, lord Wortley, kapitanowie Bathurst i Hebert, Wilson i porucznicy bracia Buchley, oficerowie z gwardii angielskiej znajdowali się według tego korespondenta przy boku Omera baszy w Turtukaju i po bitwie składali mu powinszowania.

— Ost Deutsche-Post donosi z Galaczu 14. b. m. W tej chwili przybyło do Galaczu z Reni 4 bataliony piechoty rosyjskiej z 20 działami, między temi kilka ciężkich sześciu kołami zaprzężonych, cała karawana powózek i jaszczków, przytem mnóstwo oficerów i trzech jenerałów. Wojsko to przenocowało po kwaterekach u mieszkańców po 4 do 6 ludzi, a jutro rano wychodzi do i Ibrajły i ztamtąd dalej. Na jutro zapowiedziano inne 4 bataliony po wyjściu tych i zamówiono kwatery. Dnia 12. jenerał korpusny Lüders przybył z Reni i nazajutrz odjechał do Wołoszczyzny.

Wiadomości literackie.

— W Gdańsku znalazła się nowa praca Długosza nie znana zupełnie: jestto rękopism pergaminowy, który wkrótce ogłosi Tytus hr. Działyński. W nim znajdują najsilniejsze poparcie pomysły naszego uczonego badacza prof. Dominika Szulca, o jednoci rodu z Polakami tak Prusaków, jak Pomorzani i wszystkich sąsiednich z niemi po granice Litwy pokoleń. Tenże hr. Działyński drukuje tom 3 „Aktów Tomickiego.” (Dz. war.)

Wiadomości handlowe.

Berlin, dn. 2. Grudnia. — Pszenica 82—90 tal., żyto 70—74 tal., jęczmień 51—54 tal., owies 33—36 tal., groch 74—80 tal., rzep zimowy 84—86 tal., rzepik zimowy 83—85 tal., olej rzepiowy 12 $\frac{1}{2}$ tal., olej lnia-ny 12 $\frac{3}{4}$ tal., okowita bez beczi 33 $\frac{1}{4}$ tal.

Księgarnia Żupańskiego poleca

Album Wileńskie p. Wilczyński	Tal.	Sgr.
o wydane, składające się przeszło z 200 rycin	300	—
Z tego zbioru sprzedają się i pojedyncze rycin.		
Album Kielisińskiego	10	—
Bajki ilustrowane	1	—
Dziewica Orleańska p. Libelta	2	20
Filozofia chrześ. p. Balmès	1	—
Historia szkół w Polsce p. Łukasze- szewicza 4 tomy	12	—
Legendy historyczne p. B. Kamińską	3	10
Legendy i podania zebrał Siemieński	1	—
List żelazny, tragedia w 5ciu odsłona- nach p. Małeckiego	1	10
Marynia, czyli rozmowy o pier- wszych zasadach religii	—	25
Nauki religijno moralne	—	7 $\frac{1}{2}$
Nauka poezji p. Cegielskiego	1	20
Narody na ziemiach sławiańskich przed powstaniem Polski p. Lelewela	7	—
Polska wieków średnich 3ci i 4ty tom p. Lelewela	6	20
Pieśń o ziemi naszej, w ozdob. oprawie	2	—
Poezje Siemieńskiego	1	—
Starożytności polskie 2 tomy	10	—
Żywot Tadeusza Tyszkiewicza skreślił Kalinka	—	25
Wspomnienie o Kownie p. Bonawen- turę z Kachanowa	—	15

W handlu księgarskim, sztuk pięknych i antykarskim

J. Lissnera

przy placu Wilhelmowskim Nr. 5.

wyszedł cotylny:

katalog, obejmujący liczny zbiór dzieł z zakresu **rolnictwa, leśnictwa, budownictwa i technologii** po **szczegól-
nie cenach.** — Tenże wydaje się bezpłatnie, który zażądać proszę.

Gdańsk, d. 1. Grudnia. — Handel zbożowy w upłynionym tygodniu przybrał w Anglii spokojniejszy charakter, raz dla znacznych zagranicznych dowozów, to znowu z powodu ciężkiej mgły i silnych mrozów, które utrudniły przybycie kupujących na targi tak londyńskie jak i prowincjonalne. — Wszakże najmniejszej dążności ku niższeniu nie postrzegano; i'owszem za płynące z czarnego i śródziemnego morza ładunki, żądano wyższe ceny, z powodu ostatecznie zakazanego wywozu zboża z Egiptu.

Opinia powszechna co do przyszłości targów jednogłośnie wielkie potrzeby, a ztąd wysokie ceny przepowiada.

W ciągu tygodnia przybyło do Londynu:

	pszen.	jęczm.	owsa.	żyta.	bob. i groch.	siem. lu. i rzep.	cet. maki.
z kraju	5359.	8100.	33,960.	—	1583.	100.	33,040.
z zagr.	34,582.	7639.	13,743.	—	5559.	7804.	24,883.

We Francji z powodu ogromnych do wszystkich portów jednocześnie przybyłych dowozów, ceny nieco usunęły się; żądanie wszakże na wewnętrzną konsumpcję tak było cisnące, że w Marsylii po kilku dniach targi zaczęły się ożywiać na nowo.

W Hollandyi ceny przybrały, i ruch większy tak na export, jak i na konsumpcję.

Nadspodziewane mrozy przerywając spław na Wiśle, rzuciły pewną stagnacją na tranzakcje naszej giełdy. — Wielka masa drzewa i berlinek zostały zatrzymane lodem. — Zostajemy na śpięchach z rezerwą około 3000 łasztów. Za lepsze więc próbki właściciele robią nieprzystępne dla kupców żądania, obrot więc interesów ogranicza się do potrzeb młynarzy i piekarzy.

W całym tygodniu sprzedano tylko pszenicy szefli 2760, żyta 1200.

Płacono za szefel pruski wagi berlińskiej Tal. sgr. fen. Tal. sgr. fen.

Pszeniczy	87—88 funt.	3	12	6	3	14	2
»	89—90 »	—	—	—	3	25	—
Żyta	80—81 »	2	20	—	2	21	—

Od ostatniego sprawozdania przebyło Toruń na 8 berlinkach, 6 trafach: 204 łaszt. pszenicy, 19 $\frac{1}{2}$ łaszt. żyta, 10 $\frac{3}{4}$ łaszt. siemienia lnianego, belek sosnowych 1975, dębowych 27, klepek łasztów 10.

Wysokość wody w Toruniu była 3 stóp 8 cali.

Kursa zamian. — Londyn 197. Amsterdam 101 $\frac{1}{2}$. Hamburg 45. Warszawa 97 $\frac{1}{2}$. Makowski. Kendzior & Comp.

Przybyli do Poznania dnia 3. Grudnia.

BAZAR: Eller z Białosłiwia; Szuman z Dobieszewka; Losocki z Bieżuna; Sikorski z Koszkowa; Mierzyński z Bytnia; Skarzyński z Sokolnik; hr. Bninski z Pamiątkowa; Bojanowski z Malpina; Szymańska z Ochli.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Markert z Nakla.

POD CZARNYM ORŁEM: Kuczborski z Wrześni; Jasinski z Michalcza; Jasinski z Witakowie; Rogalinska z Ostrobrudek.

HOTEL DREZDENSKI: Hirschfeld z Skwierzyny; Nieświastowski z Słupi; Radoński z Dominowa; Bninski z Glesna; hr. Wolfowicz z Działynia; Richthofen z Lussowa.

HOTEL PARYSKI: Skrzydlewski z Solęcina; Wilkoński i Otocki z Chwałibogowa.

POD BIAŁYM ORŁEM: Żarlinski z Targowejórki; Blum z Leszna.

OBWIESZCZENIE.

Po ukonstytuowaniu nastąpnem dnia dzisiejszego przez JPana Prezesa naczelnego Puttkammer prowincjonalnej kassy zasiłkowej na prowincję poznańską, podpisana Dyrekcya rozpoczynanie czynności swych niniejszem do wiadomości podaje publicznej.

Członkowie Dyrekcji, którzy także upoważnienie mają załatwiać samowładnie czynności kommissaryczne za poleceniem prowincjonalnej kassy zasiłkowej i na ten cel powierzoną sobie mają pieczęć kommissaryczną, składają się z następujących ze strony sejmu prowincjonalnego obranych członków:

z dziedzica dóbr Dyrektora prowincjonalnego Ziemstwa JPana Kurcewskiego, z Assessora medycynalnego i Radzcy miejskiego JPana Daehne, z dziedzica dóbr JPana Koenig, i z dwóch przez JPana Prezesa naczelnego obranych urzędników państwa:

JPana Radzcy regencyjnego i naczelnoprezydyalnego Nordenflycht, JPana Radzcy regencyjnego Gaede; ostatnio pomienionego dla czynności syndykatu. Dyrekcya obrała sobie za rok pierwszy (1854) na prezydującego Radzcę naczelnoprezydyalnego Nordenflycht.

Co miesiąc, w Poniedziałek drugi po pierwszym dniu miesiąca miejsce mieć będą w mieście tatejszem w zabudowaniu regencyjnym regularne posiedzenia prowincjonalnej kassy zasiłkowej, w których co do podań o pożyczki zadecydowanie nastąpi.

Odsyłając niniejszem wyraźnie do zawartego w Nrze 49 dziennika urzędowego dla obwodu regencyjnego poznańskiego za rok 1852. i wydrukowanego w Nrze 51 dziennika urzędowego bydgoskiego za rok 1852. statutu prowincjonalnej kassy zasiłkowej, wyglądamy odtąd prośb w tej mierze przystosowanych o zezwolenie pożyczek pod adresem prowincjonalnej kassy zasiłkowej w Poznaniu.

Mamy sobie jednakowoż za obowiązek nadmienić już teraz, że przy znakomitej ilości tymczasowych zameldowań do podań względem pożyczek na potrzeby prowincjonalne, powiatowe i komunalne już przedłożonych, bardzo ograniczone jeszcze pozostają widoki na przychylenie się do pożyczek dla osób prywatnych na melioracje lub przemysłowe przedsięwzięcia.

Pierwsze posiedzenie prowincjonalnej kassy zasiłkowej miejsce mieć będzie dnia 9. Stycznia 1854. r. a dzień kalendaryzowy dla następnych, za każdą razą wcześniej ma być ogłoszony.

Poznań, d. 28. Listopada 1853.

Dyrekcya prowincjonalnej kassy zasiłkowej. (podp.) Nordenflycht. Daehne. Gaede.

Podalem żądanie moje względem artykułu Dwa ostatnie sejmy prowincjonalne Wielkiego Ks. Poznańskiego, umieszczonego w poszycie 4tym półroczu pierwszego, roku IX. — Niewiem czy redakcya tego pisma sześciotygodniowego, moją reklamacyą umieści w Przeglądzie? dla tego niniejsze oświadczenie podaję do Gazety Wiel. Księstwa Poznańskiego.

Artykuł o dwóch sejmach nie jest podpisany przez autora, i zawiera wyrazy, które łatwo na szkodę prawego obywatela i obywateli, mogą być tłumaczone, i dla tego wzywam autora artykułu o dwóch sejmach prowincjonalnych Wiel. Ks. Poznańskiego do oświadczenia publicznego — kto on jest i co mają znaczyć wyrazy:

1) drażliwa kwestya, jakie osoby powoływane bywają na wicemarszałków.

Ci którzy powołują, jako też i ci którzy powołują, mają prawo żądać, iżby się autor artykułu wyżejwzmiankowanego nazwał i usprawiedliwił. — To jest czego ja żadam, do sejmów najwicemarszałka powoływany.

Poznań, 3. Grudnia 1853.

Heliodor hr. Skórzewski.

Współka, jaka pomiędzy mną a Panem de-
stylatorem Edwardem Schlagowskim istnia-
ła, znieśliśmy z dniem 1. Grudnia r. b., o czym
szanowną Publiczność zawiadomiam.
Poznań, dnia 3. Grudnia 1853.

Konstanty Kamiński.

AUKCYA.

Przy sposobności odbyć się mającej aukcyi
mebli w domu Jaffego przy Małej Garbarskiej
ulicy Nr. 10. sprzedawać także będą przez pu-
bliczną licytację

**mahoniowe skrzydło, forte-
pian stołowy i łóżko żelazne.**
Lipschitz, król. komisarz aukcyjny.

Walne zgromadzenie dnia 4. Grudnia r. b. o
godzinie 5tej z wieczora w lokalu koła, na które
Szanownych Członków koła towarzyskiego u-
przejmie zaprasza Dyrekcya.

Herbata.

Handel podpisanego ma zaszczyt zwrócić
uwagę na swój uporządkowany skład

**herbaty karawanowej i Wschodnio-
Indyjskiej,**

który wszelkie ulubione zielone i czarne gatun-
ki obejmuje; wszystkie herbaty są tak przednie
i tanie, iż w każdym względzie zadosyć uczynią.

Jakób Appel.

Otworzenie Hotelu.

Szanownej podróżującej publiczności, jako
też przyjaciół i dobrze mi życzącym w mie-
ście tujejszém, pozwałam sobie mój nowo-urzą-
dzony

Hôtel du Nord

przy placu Wilhelmskim Nr. 3., w najpiękniej-
szej części miasta położony, niniejszém polecić.
Poznań, dnia 4. Grudnia 1853.

J. N. Pietrowski.

WIELKA WYSTAWA

!!! na gwiazdkę !!!

Zeszloroczna wystawa, która tak znaczną ilość
zwolenników pomiędzy Szanowną Publiczno-
ścią znalazła, ośmieliła mię do urządzenia tako-
wej i w tym roku Dolożyłem wszelkich sta-
rań przy zakupowaniu, aby każdy przedmiot
zalecał się gustem najwyższemu, trwałością
wyrobu i miernością cen. Wybór jest tak zna-
czny, iż można dla każdego stanu, wieku i płci,
znaleźć stosowny podarek od najniższej ceny,
aż do kilkudziesięciu talarów wartości. Zna-
czną część przedmiotów galanteryjnych spro-
wadziłem wprost z Paryża i Londynu.

Jako tani i stosowny podarek dla dzieci pole-
cam szczególnie:

<ul style="list-style-type: none"> 1/2 tuzina zeszytów z pięknego pa- piero, 1 brudnopism gruby, 1 tuzin stalowych piór angielskich, 1 trzonek do piór, 1 tuzin dobrych ołówków, 1 zeszyt do rysunków z kolorowe- mi bibułkami, 1 kawałek gumy, 1 pugilaresik bardzo pięknie i mo- cno oprawny, 	}	wszystko to w po- rządnej ko- percie za 10 Sgr.
---	---	---

Przedaż trwa codziennie do godziny 9ej wie-
czorem przy rzęsim oświetleniu.

P. Przespolewski w Poznaniu,

Ulica Wroclawska Nr. 14., obok cukierni
Pana Pfitznera.

jest opieczętowany w okładce, na której znajduje się facsimile Pana A. Sperati, i jedyny
skład dla Poznania znajduje się u **Ludwika Jana Meyer** przy ulicy Nowej.

MOLAKI PO CZTERY TALARY

poleca Handel ubiorów męskich **J. H. Kantorowicza** przy rynku Nr. 49. obok Han-
dlów PP. Braci Anderschów i Liszkowskiego.

Królewiecki marcypan o-
trzymał **Jakób Appel.**

**Najstawniejsze cieleciny
Gierauskie, które przy delika-
tności nie pękają, odebrałem.**

Przytem polecam bity jalowicze wodne, la-
kierowane, sakowe, gumowe kalosze, które się
przyjmują w reperacyę, jakoteż smarowidło kau-
czukowe własnej fabryki.

Ulica wodna Nr. 2. **St. Dąbrowski.**

Herbatę

czarną funt 16 zlt.: oraz takową na samowarze
poleca Cukiernia **A. Pfitznera,**
Ulica wroclawska Nr. 14.

Przedaż baranów na król. Amcie Wąsorz
(Herrnstadt) w powiecie Guhrau zacznie się
z dniem pierwszym Grudnia r. b. i znajduje się
tamże liczba baranów do przedania.

Amt Herrnstadt dnia 28. Listopada 1853.

Bullrich

Królewski Oberamtman.

Prawdziwe Amerykańskie gumowe ga-
lasze w zgrabnej formie, tak dla panów
jako i dla dam, poleca w tanich cenach

Ch. Baumann.

Plac Wilhelmski Nr. 14.

Donoszę Szanownej Publiczności, iż na nowo
zaopatrzyłam skład mój rozmaitemi ubiorami
dla dzieci, a mianowicie ładnymi kapelusikami
piłśniowemi, gumowemi galoszami

Henryetta Schulz,

naprzeciw Ziemstwa, ul. Fryder. Nr. 32.

Wielkie, półjedwabne i
jedwabne kamizele albo kaf-
taniki dla dam i mężczyzn, ko-
loru białego, chamo i pas-
wego, około 20 rozmaitych
gatunków, od 1 Tal. 5 Sgr. do
3 Tal. 15 Sgr. za sztukę; zwy-
czajne dobrze wyrabiane kaf-
taniki koloru zielonego, bru-
natnego, niebieskiego, szarego
i białego od 25 Sgr. do 2 Tal.
za sztukę, poleca

K. F. Schuppig,

Rynek Nr. 67. narożnik ulicy
Nowej.

Na wyprzedaż odłożone są:

1/4 Napolitaines	suknia 1 1/2 Tal.
dito kaźmierki	suknia 2, 2 1/2, 2 3/4 Tal.
1/2 perkaliki w dobrym gatunku suknia 1, 1 1/2	do 1 1/2 Tal.
dito batysty, piękne wzory, po 4, 5 i 6 Sgr.	
1/2 kolorowe Orleans, } . . . po 5, 6 i 7 1/2 Sgr.	
dito dito Twilleds, }	
dito Mixd-Lustre itd., }	
dito Szkockie materye z czystej wełny po	7 1/2 i 10 Sgr.

Wielkie chustki do okrycia po 1 do 1 1/2 Tal.
jedwabne i kaźmierkowe kamizelki od 10 do
« chustki na szyję i kieszonkowe » 30 Sgr.
i jeszcze wiele innych rzeczy.

Antoni Schmidt.

Włoskie miodowe mydło ożywia i utrzy-
muje skórę w giętkości i miękkości,
i poleca się szczególnie damom i dzie-
ciom jako i osobom delikatną pleć mającym
do mycia i kąpieli. — Każdy kawałek

HERBATE,

piękną i najpiękniejszą karawanową, także
żółtą i inną Wschodnio-Indyjską herbatę, pole-
cają po cenach tanich odpowiednich gatunkowi

W. F. Meyer & Comp.,
plac Wilhelmski Nr. 2.

Polecam Szanownej Publiczności mój
nowo-skompletowany skład, zaopatrzony
we wszystkie gatunki najlepszych francu-
skich i ciepłych rękawiczek, francuskich
haftów i koronek, batystów, muślinów,
jedwabiu do szycia, haftowania i sokie-
wek, wełny i bawełny, pończochy weł-
niane, półjedwabne i białe.

Ch. Baumann.

Plac Wilhelmski Nr. 14.

Piwo Bawarskie.

W piwowarni Bawarskiej, na rogu przy ulicy
Wroclawskiej i Gołębiej Nr. 9. resp. Nr. 6.
sprzedaje się

dobrze piwo Bawarskie

po zwyczajnej cenie.

DONIESIENIE

Do fabryki kwiatów dołączyłem handel przed-
miotów galanteryjnych służących do ozdób tak
dla dam jak i panów, szczególnie do ubiorów
na bale; także znaczny handel wełny i pachni-
del salonowych, polecam więc szanownej pu-
bliczności po cenach umiarkowanych ale stałych.

F. Dmóchowski w Bazarze.

**Wielka wystawa na święta
Bożego Narodzenia** w handlu **M.
Wunsch** przy ulicy Szerokiej Nr. 18. Na
nadchodzące święta Bożego Narodzenia zaopa-
trzyłam przez wielkie korzystne zakupienia mój
znany od wielu lat za najznaczniejszy handel
zabawek i polecam takowy przy niskich cenach,
łaskawie odemnie kupujących.

Zwracam zarazem uwagę na znaczny wybór
osobiście robionych pupków i innych do podar-
unków stósownych przedmiotów.

Arak z Batawii,

rum z Jamaiki,

rum z St. Croix i Kuby,

w wybornych prawdziwych
gatunkach poleca

G. Bielefeld,

przy rynku Nr. 87.

Codzień świeże

Withstabler ostrzygi

w Schipmanua handlu wina Nr. 14.
przy placu Wilhelmskim.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 2. Grudnia 1853.	Sto- pa pCt.	Na pr. kurant	
		papie- rami.	goto- wizna.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 1/2	—	100 1/2
dito z roku 1850	4 1/2	—	100 1/2
dito z roku 1852	4 1/2	—	100 1/2
Oblię długi skarbowego	3 1/2	—	90 1/2
dito premjów handlu morskiego	—	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 1/2	—	88 1/2
dito miasta Berlina	4 1/2	—	100 1/2
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 1/2	—	97 1/2
dito Prus Wschodnich	3 1/2	—	94 1/2
dito Pomorskie	3 1/2	—	98
dito W. X. Poznańskiego	4	—	103
dito W. X. Pozn., nowe	3 1/2	—	96 1/2
dito Szląskie	3 1/2	—	97 1/2
dito Prus Zachodnich	3 1/2	—	94 1/2
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	98 1/2
Louisdory	—	—	109 1/2
Akcie kolei żelaznej Starog. Poznańsk.	3 1/2	—	90

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunek wiatru
w Poznaniu.

Dzień	Stan termometru		Stan barometru.	Wiatr.
	najniższy	najwyż.		
21. Listop.	+ 1,5°	+ 5,0°	28" 1,3"	Półn. zach.
22. "	+ 1,7°	+ 5,2°	28" 1,7"	Półn. zach.
23. "	+ 1,5°	+ 0,5°	28" 2,0"	Wschodni.
24. "	- 1,0°	+ 2,0°	28" 1,5"	Wschodni.
25. "	- 0,6°	+ 2,0°	28" 1,6"	Wschodni.
26. "	- 3,3°	- 2,0°	28" 1,0"	Wschodni.
27. "	- 5,8°	- 2,0°	27" 11,0"	Wschodni.